

XXXII.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om visse Dømmes Indflydelse paa Herretten og om Geresopreisning.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 3die Marts 1868.)

Udvalget har i alt Væsentligt kunnet slutte sig til Lovudkastet, saaledes som dette foreligger fra Folkethinget. Dette gjælder navnlig med Hensyn til Hovedbestemmelserne i samme, der omhandle Geresopreisning og Betingelserne for denne (§§ 2—5).

Udvalget billiger ligeledes den Tanke, som ligger til Grund for Bestemmelsen i Lovudkastets § 1, om at Frisindelse for videre Tiltale ikke skal medføre nogen Indskrænkning i de Rettigheder, der ere betingede af et uplettet Rygte, men ligesom det vistnok under ingen Omstændighed gaar an, at lade Reglen fremtræde i den Form, at saadan Frisindelse ikke skal udøve nogen Indflydelse paa de Frisindnes Herrettigheder, efter som denne Indvirkning paa Giren turde være den eneste paaviselige Retsvirkning af en saadan Dom, saaledes skjønner Udvalget ikke rettere, end at der er god Anledning til at gaar et Skridt videre, end Lovforslaget har gjort, og heelt at opheve denne Art af Frisindelsesdomme. Der turde nu her ske en almindelig Erkendelse om det Urigtige og Uhenftigtsmæssige i Domme af denne Natur, som udtale, at der ikke er ført fuldt Beviis for den Tiltaltes Skyld, og ikke besto mindre medføre Indskrænkninger i den Frisindnes Herrettigheder og dermed i mange Retninger paavirke hans hele borgerlige Stilling, omtrent paa samme Vis, som om han var sunden flygtig, og om end denne Frisindelsesform

i nyere Dage mere og mere forsvinder som Følge af den friere Stilling, som vor Lovgivning nu tillader Domstolene at indtage med Hensyn til Beviset, og det derhos kan forubsees, at den ganske vil ophøre ved en almindelig Ordning af Strafferetspleien, saa synes der dog, efterat Opmærksomheden nu engang er ledet hen paa dette Punkt, god Grund til at udflette den af vor Retspraxis. Udvalget foreslaaer derfor at lade en Bestemmelse herom træde istedetfor den beslægtede Regel i første Stykke af Lovudkastets § 1. Billiges dette, vil det imidlertid vise sig nødvendigt at optage Bestemmelser i Lovudkastet, hvorved der aabnes Udgang til Geresopreisning for Personer, der ved tidligere Domme ikkun have opnaaet Frisindelse for videre Tiltale. Frisindelsesdommen har for dem medført Tabet af eller Indskrænkning i deres borgerlige Rettigheder, og har saaledes forsaavidt havt Virkning som en Domfældelse. Tilstedes det derfor den domfældte og straffede Forbryder at kunne gjenvinde sin borgerlige Gire, synes Intet naturligere, end at det Samme maa gjælde for den, der ikke er bleven overbevist om nogen Forbrydelse, men dog har lidt et Skaar i sin borgerlige Stilling paa Grund af den Mistanke, som Dommen har ladet klæbe ved ham. Der haves saaledes i en Frisindelsesdom af denne Art, der iøvrigt er en endelig Dom og ikke tillader, at Sagen gjøres til Gjenstand for ny Undersøgelse og Paafjendelse,